

der paa den Maade, som nu er paabegyndt, samles Regnskaber, som bearbejdes i Sammenhæng, og hvorved der peges paa de Fejl, som der, saa vidt der kan skønnes, ligger i Driften paa de forskellige Mejerier. Udvalget havde meget ønsket at have haft saa meget til Raadighed, at det havde været muligt at faa nogle Mænd rundt omkring i de forskellige Egné af Landet til at rejse rundt paa nogle Mejerier for at faa dem til at føre et Regnskab, som, naar Aaret var til Ende, virkelig var et fuldstændig paalideligt og brugbart Materiale. Men naar jeg før nævnedé, at allerede de første Aar viste de 4,000 Kr. sig utilstrækkelige til Bearbejdelsen af det Antal Regnskaber, man den Gang havde, ville ærede Medlemmer kunne forstaa, at der ikke er Tale om at have Midler til Raadighed til at foretage noget saadant som det at lade lokale Mænd, som ikke skulle være Mejeriformænd, men Regnskabsførere, der virkelig have Forstaaelsen af at føre et Regnskab, rejse rundt, men at vi ere nødte til at holde os til at tage de Regnskaber, vi kunne faa, og bruge dem, som ere brugelige, og i øvrigt lade alt det ligge, som der ellers kunde være Anledning til at tage op. Jeg vil derfor meget haabe og henstille til Finansudvalget og Landbrugsministeren, at der stilles et større Beløb til Raadighed til det Udvalg, som har med denne Sag at gøre. Jeg kan ikke undlade samtidig at gøre opmærksom paa, at vi her have to Grene af Mejeristatistikken, som absolut høre sammen, og som det mildest talt er meningsløst at have delt mellem to forskellige Udvalg, i to forskellige Afdelinger inden for vore Landbrugsinstitutioner, den ene under de samvirkende Landboforeninger, den anden under Landhusholdnings-selskabet. Hvis vi havde haft de to Udvalg samlede til et, som havde Raadighed baade over de 7,000 Kr. og over de 4,000, som jeg haaber, skulle blive forøgede saaledes at det er det samme Udvalg, der har det hele, vilde dels Administrationen blive billigere, dels vilde det være muligt at optage endnu flere Opgaver, som særlig vilde have stor Betydning for Mejerivæsenet. Da vi have de saakaldte samvirkende danske Mejeriforeninger, kunde der ikke være noget til Hinder for, at der direkte til dem bevilgedes en Sum til Fremme af de to Formaal, som vi allerede nu paa tredje Aar have ment ere af en saadan Betydning, at vi af Statskassen kunne give et Beløb dertil. Jeg ser ikke noget som helst til Hinder for direkte at bevilge en Sum til Mejeriforeningerne til de to For-

maals Fremme, og naar jeg har noget Haab om, at dette skal kunne lykkes, grunder jeg dette Haab paa, at jeg ser i Anmærkningerne til Finansloven, at den jyd-ske Husmandsforening har faaet sit Tilskud som selvstændigt i Stedet for at faa det gennem Landboforeningerne. Jeg ser ikke rettere, end at man her med fuld Føje kan gaa samme Vej. Vi have set, at de to Udvalg gennem de to Institutioner virkelig have taget fat og saa godt det har kunnet lade sig gøre i kort Tid have løst deres Opgave, og jeg ser derfor ikke, at der kan være noget i Vejen for direkte at bevilge til Mejeriforeningerne de Penge, som gives gennem de to Institutioner og de to Bevillinger. Jeg skal ikke komme udførligere ind paa dette, jeg skal blot som et Par af de Opgaver, der sikkert var al Grund til at tage op, naar der blot var tilstrækkelige Midler dertil, nævne saadan noget som det at faa undersøgt, hvor meget Forbruget af Mælk til et Pund Smør er mindre i de Egne, hvor de nu i nogle Aar have haft Kontrolforeninger — jeg gaar nemlig ud fra, at det er givet, at det er mindre. Det er sikkerlig noget, som det var værd at faa taget op og virkelig statistisk belyst. Det, at der bruges et Pund Mælk mindre til et Pund Smør, giver for samtlige Landets Mejerier en Kapital saa overordentlig stor, at man slet ikke tænker sig det. At faa undersøgt, hvor stor Betydning Kontrolforeningerne have haft i Retning af at bringe Forbruget af Mælk til et Pund Smør ned, er sikkert en Opgave, som var værd at tage op, og der har ogsaa været ført Forhandlinger derom i begge de to Udvalg, som have med de to Sider af Statistikken at gøre, og hvori jeg har den Ære at sidde. I begge de to Udvalg har denne Sag været fremme, og der er virkelig Interesse for den, men der mangler Midler til at tage den op.

Jeg skal nævne et andet Punkt; det er Ostefabrikationen. Naar vi se paa de statistiske Meddelelser, vi faa, og se, at der endnu indføres Ost til noget over 1 Million Kr., og at det efter de Beregninger, som kunne foretages efter Meddelelserne fra Statistisk Bureau er saa dyr Ost som til ca. 50 Øre Pundet, som indføres, maa man uvilkaarlig spørge sig selv: Hvori ligger det, at Mejerierne ikke paa den Tid, da Smørret er billigt, lave en Del af deres Sødsmælk til saadan dyr Ost? Der var sikkerlig Grund til baade at faa undersøgt, om det virkelig er saaledes, at vi overhovedet ikke kunne lave saadan Ost her, eller det er saaledes, at vi ikke have Folk,